

centiam ad actus liberos, immo, & aliquando ita applicari de facto, aut saltem posse applicari ad actus necessarios. Prob. min. Tunc constitueret libertatem carentia formalis, vel illativa prædeterminationis. Sed tunc non daretur carentia illativa: ergo eam constitueret carentia formalis. Prob. min. si aliquid esset carentia illativa, esset decretum applicativum. Sed decretum applicativum indiferens nihil decernens de modo applicationis, non infert carentiam prædeterminationis, neque carentiam decreti efficacis; quia componibilis sunt volitio efficax, & volitio inefficax eiusdem rei: siquidem decretum inefficax de salute Petri, quale est volitio seria de salute omnium, componitur cum decreto efficaci de salute Petri: ergo.

18. Prob. 6. Carentia prædeterminationis potest constituer libertatem: ergo eam constituit: Ant. videtur verum, quia est in signo apto ad constituendam libertatem: siquidem se habet comitanter ad libertatem, cum non sit causa, neque effectus libertatis; immo quod est effectus alienius constitutivi libertatis, ut simplex complacentia necessaria orta ex cognitione allicienti ad actum est in signo apto ad constituendam libertatem ad actu,

Prob.

Prob. conseq. Si posita cognitione allicienti, & retrahenti sufficienti ad constituendum libertatem, superveniant alia cognitions indiferentes, illæ cognitions constituent libertatem, & immutabunt hypothesim scientiarum mediarum. Sed non alia ratione nisi quia sunt in signo apto ad constituendam libertatem: ergo si carentia prædeterminationis potest, & est in signo apto ad constituendum libertatem; & iux modo iuvare potest ad operationem, constituet libertatem: aut saltem non erit maior ratio, cur illæ cognitions supervenientes constituant libertatem, & eam non constituant carentia prædeterminationis, cuius influxus, ut pote negativus sufficienter salvabitur in eo, quod sit in signo apro ad iuvandum ad ponendam operationem, aut carentiam ex determinatione creaturæ.

SECTIO III.

Solvuntur argumenta.

O Bijc. 1. ex P. Vinc. Ramir. Précisè intellectis voluntate iudicio indifferenti, præ-

præparatione indifferenti omnipotentia; sumpta præparatione indifferenti pro decreto indifferenti efficaciter decernente, non tam substantiam, quam modum applicationis, ut concurrat ex sola elecione creature, & consequenter decreto incomponibili cum necessitate antecedenti, intelligitur libertas: ergo carentia formalis prædeterminationis non constituit libertatem. Prob. ant. libertas est potestas proxima completa ad actum, & omissionem vertibilis pro suo nutu ad unum præ aliо. Sed his præcisè intellectis datur hæc potestas proxima: ergo. Confirm. Si semper ac intelligitur prædetermination, intelligatur deficere aliquod constitutivum notum libertatis, non dicendum est, prædeterminationem auferre libertatem plusquam argutive, nisi positivè probetur eam auferre formaliter. Sed quoties existit prædeterminationis, deficit aliquod constitutivum notum libertatis: quia deficit decretum indifferenter applicativum decernens efficaciter, non tam substantiam, quam modum applicationis supra dicta, quod decretum applicat omnipotentiam ad actus liberos: & aliundè non probatur positivè, prædeterminationem auferre formaliter

liber.

libertatem: ergo solum illam auferet argutive.

20 Argumentum supponit, decretum applicativum omnipotentiæ ad actus liberos esse decretum efficaciter decernens modum applicationis, quod faltum esse, diximus suo loco: quia ut actus sit liber, sufficit, quod omnipotentia applicetur per decretum indifferentens sic vel aliter tendens: *Volo quatenus est ex me consensum*, quo velit inefficaciter consensum: quia posita hac applicatione cum reliquis constitutivis positivis, & carentia necessitatis immediatè simpliciter antecedentis, voluntas est indifferentens, completa, & expedita ad consensum, & carentiam. Imò per simile decretum indifferentens diximus, posse applicari omnipotentiam ad actus necessarios, sed ne alligetur solutio ad hæc principia inter Nostros valde communia. Resp. dist. mai. Præcisè intellectis voluntate, iudicio indifferenti, & applicatione dicta indifferenti omnipotentiæ, intelligitur libertas illative conc. ant; quia intelligitur ant. inferens carentiam necessitatis immediatè, & formalis simpliciter antecedentis: intelligitur libertas formaliter, nōgo ant. quia nondum intelligitur carētia illius, quod formaliter necessitat,

82

& formaliter auffert libertatem , quale est connexio , & determinatio immediata , antecedens , & inevitabilis se habens ex parte actus primi , quæ connexio auffert libertatem formaliter ; sicut connexio moralis se habet ex parte actus primi aufer libertatem moralem ; & maior inclinatio ex parte actus primi auffert formaliter libertatem esse in æquilibrio . Ad prob. distin. mai. Libertas est potestas proxima completa secundum positivum , & negativum , conc. mai. secundum positivum præcisè , nego mai & dist. min. Alijs intellectis datur potestas proxima secundum positivum , conc. min. quia nullum aliud constitutivum positivum datur in libertate , & hæc inferant constitutivum negativum , scilicet parentiam necessitatis immediatae antecedentis inevitabilis ; datur formaliter completa secundum negativum , neg. min. & conseq. quia donec intelligatur hæc parentia , non est formaliter completa hæc potestas : quia ex dictis non est completa , donec intelligatur parentia formalis illius , quod formaliter necessitat ; determinat , & alligat inevitabiliter voluntatem ad unum extremum & consequenter , quod formaliter auffert libertatem

24 Ad confirm. conc. mai. & permis.
pri-

prima parte min. nego secundam. Quia positrivè probatur , libertatem constitui per non esse immediate antecedenter , & inevitabiliter alligatam connexam , & determinatam ad unum extremum : sicut libertas moralis constituitur per non esse inevitabiliter antecedenter immediate connexam moraliter cum eo extremo : & libertas constituitur in equilibrio per non esse magis inclinata ad unum extremum : cum in his non detur antecedens inferens parentiam connexionis moralis , & maioris inclinationis : quod est signum , quod ubi detur antecedens inferens parentias , non impediet parentia ex se constitutiva libertatis constituere libertatem : alias possemus dicere , quod si decretum applicativum simul cum voluntate inferat reliqua ; quæ censemur constitutiva ; decretum applicativum solum cum voluntate constituet libertatem : & similiter possemus dicere , parentiam unionis hypostaticæ , & visionis beatæ non constitutiva libertatem ad peccandum ; sed eas inferri à libertate : & parentiam vincionis catenarum non constitutiva potestatem proximam ambulandi , sed eam inferri à potestate proxima ambulandi ; sed adhuc admissio , quod si ne

ne carentia formalis prædeterminationis; considerentur constitutiva sufficientia libertatis, positivè probatur carentiam prædeterminationis constituere libertatem: quia est in signo apto ad constituentiam libertatem: sicut hac ratione probatur cognitiones indifferentes supervenientes cognitioni sufficienti ad constituentiam libertatem, constituere libertatem, ut vidimus prob. 6.

22 Obijc. 2. Quod non excludit formaliter aliquod constitutivum libertatis, non aufert formaliter libertatem. Sed prædeterminatio nullum constitutivum libertatis excludit formaliter: ergo. Prob. min. libertas constituitur per voluntatem, iudicium indifferens, & applicationem indifferenter. Sed prædeterminatio nullum ex his constitutivis excludit formaliter: ergo. Confirm. omnia constitutiva libertatis sunt quid positivum, ut patet ex dictis. Sed nihil positivum excluditur formaliter per aliud positivum: ergo prædeterminatio nullum constitutivum libertatis excludit formaliter. Resp. conc. mai. nego min. Ad prob. dist. mai. Libertas constituitur ex voluntate, & reliquis inadequare, conc. mai. adaequatè neg. mai. & permis. min. quia agentes de carentijs, di-

ximus, unum positivum posse excludi formaliter quoad sufficientiam per aliud positivum, tñ posse esse exclusivum formale, quamvis simul detur aliud exclusivum formale negativum, nego conseq. Ad confirm. neg. mai. quia libertas præter constitutiva positiva, quibus constituitur inadæquate, constituitur etiam per constitutiva negativa: quia constituitur per non esse formaliter alligatum immediate antecedenter inevitabiliter uni extremo: per non esse similiter immediate connexionem cum uno extremo: per non esse necessitatam ad unum extremum. Sed per vos nihil positivum excluditur formaliter per aliquid positivum: ergo libertas constituitur per non esse talis alligationis, talis connexionis, & necessitatis, quod est quid negativum.

23 Obijc. 3. Carentia formalis prædeterminationis non est constitutiva libertatis ex eo, quod sit carentia rei connexionæ cum consensu; non quia est carentia rei connexionæ immediatè influxivæ in consensum, quia iuxta plures Nostros, principium proximum influxivum connexionum modò sit redundans, non opponitur cum libertate: & principium tale redundans, si opponatur cum libertate, op-

ponitur illativè non formaliter : & sic prædeterminationis oppositio cum libertate solum illativè, & carentia prædeterminationis erit terminus exactus à libertate: non vero constitutivum libertatis. Et quamvis prædeterminationis, & principium connexum redundantis, dum existunt, influant in consensum, & se habeant priori ad consensum; non est necessarium, quod carentia prædeterminationis, & principij redundantis, dum existit, existat pro priori ad carentiam consensus, & minus pro priori ad consensum; sicut quamvis forma intellecta pro signo prioritatis materiae ad formam noceat, ut materia sit causa formæ; non requiritur quod carentia formæ sit pro illo priori: sed sufficit, non esse formam pro illo priori. Deinde carentia formalis prædeterminationis non constituit libertatem, eo quod sit carentia rei connexe influxivæ, determinata requisita ad consensum: quia aliqui ex nostris iudicant, talia prædicata posse componi cum libertate ad consensum, ut defendunt in habitu charitatis respectu amoris in instanti urgentia præcepti. Non quia est carentia necessitatis inevitabilis à voluntate: quia possibilis consensus est carentia impossibilitatis consensus,

quæ

diatè liberè, esse fieri sine prævia immediata determinatione inaueribili; secùs auferibili: Actum fieri immediatè liberè, est fieri cum prævia inmediata indifferenta ad illum. Sed fieri cum prævia immediata determinatione ad illum (et si ea fingamus auferibilem) non est fieri cum prævia immediata indifferentia ad illum: ergo, Prob. mai. Actum fieri immediatè liberè, est primo resolvere immediatam indifferentiam: est primò determinare immediatam sufficientiam proximam indifferentem: ergo, Prob. mai. Actum fieri mediata liberè est non resolvere primò, non determinare primò; sed supponere resolutionem indifferentiæ immediatæ resolutione auferibili, supponere determinatam potentiam proximam indifferentem determinatione auferibili: ergo actum fieri immediatè liberè est primò resolvere, est primò determinare: & non supponere resolutam, & determinatam indifferentiam immediatam, etiam resolutione, & determinatione auferibili.

39 Confirm. Actus immediatè liber procedit à potestate proxima indifferenti ad illum: Sed si non resolvit primò immediatam indifferentiam, non procedit à potestate proxima indifferenti ad illud;

op.

Y

sed

sed à potestate determinata: ergo, si non
&c. Prob. mai. cavendo solutionem P. D.
Ram. dicentis num. 48. libertatem im-
mediatam, & proximam non esse potesta-
tem proximam indifferentem: Sed pote-
statem proximam non connexam inevi-
tabiliter, & connexio imperij vitari po-
test per libertatem ad imperatum: quia
omissio imperato liberè non existet im-
perium. Missò, an hæc solutio petat prin-
cipium. Prob. mai. libertas proxima est
sufficientia proxima proximè indifferens
ad actum. Sed sufficientia proxima pro-
ximè indifferens, est potentia proxima
proximè indifferens: ergo libertas prox-
ima est potestas proxima proximè indif-
ferens: & actus immediatè liber ab ea
procedit. Prob. mai. libertas proxima nō
minus constituitur per indifferentiam,
quam per sufficientiam. Sed iuxta ipsum
libertas proxima constituitur per sufficie-
tiā proximam indifferentem: ergo con-
stituitur per sufficientiam proximā pro-
ximè indifferentem. Mai. videtur vera:
quia non datur maior ratio, quare ad
proximam libertatem sufficit, indifferenti-
am non esse proximam, modo possit
acquiri, & non sufficiat sufficientiam non
esse proximam, modò possit acquiri: ex
quo

quo sic argumentor: Libertas proxima ad
actum est indifferentia proxima ad actū:
Sed indifferentia proxima ad actū con-
stituitur per parentiam formalem, vel ila-
lativam imperij: ergo libertas proxima
ad actum constituitur per parentiam for-
malē, vel illativam imperij. Mai. manet
probata: Prob. min. Indifferentia proxi-
ma ad actum constituitur per parentiam
formalem, vel illativam determinationis
proxime ad actum Sed imperium est de-
terminatio proxima formalis ad actum:
ergo.

40 Prob. 4. Actum esse mediatè, &
immediatè liberum involvit differentias
essentialiter oppositas. Sed per vos actus
imperatus est mediatè liber: ergo non est
immediatè liber. Prob. mai. distare, & in-
distare secundum positivum, & negativū
à signo immediatæ libertatis sunt differ-
entiæ essentialiter oppositæ: Sed actum
esse mediatè, & immediatè liberum, est
distare, & indistare secundum positivum,
& negativum, à signo immediatæ liber-
tatis: ergo. Prob. min. in primis actum es-
se immediatè liberum est indistare se-
cundum positivum à signo immediatæ
libertatis. Sed etiam est indistare secun-
dum negativum: ergo. Prob. minor.

Actum esse immediate liberum, est nihil interponi inter actum, & immediatam libertatem prius resolvens indifferentiam libertatis, quam ipse actus. Sed hoc est indistare secundum negativum à signo immediata libertatis: ergo. Mai. prob. tota probatione ant.

41 Prob. 5. Imperium immutaret hypothesis scientiæ mediæ, sub qua prævisus est imperatus in statu conditionato. Sed imperium non aliter immutaret hypothesis scientiæ mediæ, quam antecedenter necessitando, & auferendo libertatem immediatam ad imperatum; ergo imperium, &c. Minor est vera: quia necessitas consequens non immutat hypothesis scientiæ mediæ. Prob. maior. Principium proximum superadditum potestati proximæ indifferenti ex se sufficienti ad actum immutat hypothesis scientiæ mediæ. Sed imperium est principium proximum superadditum per vos potestati proximæ indifferenti ex se sufficienti ad imperatum: ergo. Prob. mai. si principium superadditum potestati proximæ dictæ non immutaret hypothesis scientiæ mediæ, Deus prævidens consensum futurum sub auxilio A, potest superaddere aliud auxilium proximè influens

sine

sine præiudicio securitatis, quam præstat Scientia Media in collatione mediorum; Sed Deus id non potest: ergo. Prob. min. quia iuxta adversarios ex consensu sub auxilio A non infertur coalescens sub simili auxilio, nec sub auxilio dissimili, licet perfectiori: ergo si Deus superadderet aliud auxilium non maneret securitas, quam præstat Scientia Media. Clarius: Ideò in casu collationis alterius auxilij immutaretur hypothesis scientiæ mediæ: quia potestati proximæ indifferenti, & ex se sufficienti, sub qua prævisus est conditionate consensus, superadditur principium proximum redundans. Sed dato imperio, potestati proximæ indifferenti, & ex se sufficienti per vos superadditur principium redundans: ergo immutatur hypothesis Scientiæ Mediæ.

42 Prob. 6. Necessitas, que non est consequens ea ratione, qua non est consequens, auferit libertatem. Sed imperium est necessitas imperati, & consequens libertatem immediatam ad imperium, & consequenter libertatem mediatam ad imperium; non verò est consequens libertatem immediatam ad imperium; ergo aufer libertatem immediatam imperati. Prob. min. ex Anselmo lib. 2. Cur Deus ho-

homo cap. 18. nece sitas consequens nihil efficit immediate in actum; sed tota desumitur determinative vel permissivè ex actu. Sed imperium influit in imperatum: ergo. Prob. maior ex Anselmo Sequens necessitas, & quæ nihil efficit est, te necessitate loqui, quia loqueris. Si dicas esse necessitatem consequentem: quia imperium vitari potest per omissionem imperati; impugnandus es tanquam petens principium: quia si libertas immediata ad imperatum constituitur per parentiam imperij, ut probavimus, quia constituitur per non esse præviè immediatè determinatam: per non esse præviè immediatè resolutam indifferentiam: per esse potestatem proximam indifferentem: per esse hypothesim Scientiæ Mediæ, quæ omnia saltem illativè dicunt parentiam imperij; quod præviè determinat, resolvit indifferentiam, & afferit proximam indifferentiam, & hypothesim Scientiæ Mediæ: iam supponitur impedimentum imperium ante omissionem imperati; quomodo ergo impeditur per omissionem imperati?

§.

43 Prob. 7. contra alios. Si actus
in-

Imperatus esset immediatè liber, actus ut Imperatus esset immediatè liber. Sed hoc communiter negatur ab Authoribus sententiæ contraria: ergo & primum. Prob. mai. Si actus imperatus est immediatè liber, quidquid est in actu, ut imperato est immediatè liberum: ergo. Prob. ant. in actu, ut imperato, solum est actus, & imperium: Sed per vos utrumque est immediatè liberum: ergo quidquid est in actu ut imperato, est immediatè liberum. Confirm. Actus ut procedens à voluntate per imperium est actus, ut imperatus Sed si actus imperatus esset immediatè liber, talis esset ut procedens à voluntate per imperium: ergo si actus Imperatus esset immediatè liber, actus ut imperatus esset immediatè liber. Prob. min. Actus eo modo est immediatè liber, quo immediatè procedit à voluntate. Sed immediatè procedit à voluntate per imperium: ergo. Confirm. 2. Ratione, quæ universaliter probat contra omnes adversarios: quia probat, imperatum non ferè mediata liberum, si sit immediatè liberum Non potest dari mediata libertas actus imperati adhuc, ut talis, si non potest assignari signum immediatè necessitatis opposita in mediata libertati. Sed si imperatus

Sicut immediatè liber, non est assignabile signum immediata necessitatis oppositæ immediatæ libertati: ergo si imperatus est immediatè, non est mediatè liber. Prob. min. Si aliquod esset assignabile signum immediata necessitatis oppositæ immediatæ libertati esset signum imperij. Sed si imperatus esset immediatè liber, signum imperij non est signum immediatae necessitatis oppositæ libertati: ergo. Prob. minor. signum consequens immediatam libertatem ad imperatum non est signum immediatae necessitatis oppositæ immediatæ libertati. Sed si imperatus est immediatè liber, signum imperij est consequens immediatam libertatem ad imperatum: ergo.

44 Dices: Actum imperatum non solum procedere à voluntate reduplicative, ut imperatum; sed etiam specificative acceptum: quia cum actus non exigat imperium, potest procedere à voluntate sine imperio; vnde actus ut imperatus existit mediatè libere: quia procedit à voluntate mediatè libere; at verò actus specificative acceptus esset immediatè, liber quia immediatè libere procedit à voluntate. Centra:ly specificative; & reduplicative potest summi ex parte termini, & ex

par-

parte modi procedendi. Verum est terminum ex se præscindere ab imperio, sed modo, quo de facto procedit à voluntate scilicet, medio imperio, per actionem procedentem à voluntate, & imperio, non præscindit ab imperio, vt patet; sed involvit imperium, & sic reddit argumentum. Actus eo modo est immediatè liber, quo immediatè procedit à voluntate. Sed actus imperatus de facto solum procedit à voluntate modò involvente imperium: ergo de facto solum est immediatè liber modo involvente imperium. Sed actus liber modo involvente imperium est actus ut imperatus: ergo actus ut imperatus est immediatè liber.

45 Confirmab. opposito. Non sufficit, vt actus sit liber, quod actus liber specificative specificative liber se tenente ex parte termini, procedat à voluntate, si hic, & nunc non procedat modò libero; seu si non sit specificative liber ex parte modi: ergo nulla est solutio. Prob. ant. voluntas prædeterminata ad actum accidentaliter prædeterminatum poneret actum specificative liberum ex parte termini: quia poneret actum ex se liberum, seu capacem libertatis, & non ponere illum libere: quia hic, & nunc non pone-

rēt

ret illum modo libero, seu non esset actus specificativè liber ex parte modi: ergo licet imperatus sit specificativè liber ex parte termini cum modus illum ponendi hic, & nunc non præscindat ab imperio, nec à propria determinatione; sed involvit præviā determinationem, & imperium: hic, & nunc non erit liber: quia non est liber: quia non ponitur modo libero, seu quia non est liber ex parte modi.

46 Prob. 8. contra plures ex adversarijs. Si imperium physicè influat in imperatum: vel saltē actio, qua ponitur imperatus essentialiter pendeat ab imperio, imperatus non est immediate liber: Sed plures ex adversarijs discunt, imperium influere physicè in imperatum, ita ut actio pendeat essentialiter ab imperio: ergo Prob. mai. Imperatus aut non habet aliam libertatem, quam libertatem actionis; aut saltē libertas imperati essentialiter pendet à libertate actionis: Sed actio, qua ponitur imperatus, non est immediate libera: ergo. Prob. minor. actus imperatus est immediatè liber: quia imperium est connexum, est principium redundans respectu imperati iuxta hos
AA Sed imperium non est principium det

redundans respectu actionis, in quam physicè influit, aut quæ essentialiter pendet ab imperio: ergo actio qua ponitur imperatus non est immediate libera.

47 Confirm. Vel per scientiam medianam regulantem decretum collativum auxilij ad actum, qui modò est imperatus, videt Deus actum, & actionem correspondentem soli auxilio: & sic corruit securitas scientiæ mediæ: quia securitas scientiæ mediæ ad conferenda media in ordine ad effectus, stat in eo: quod in statu absoluto detur idem conditionatum, & sub eadem conditione, qua prævisus est conditionatè: si autem mutetur conditio, aut conditionatum, non potest Deus securè procedere ex vi illius scientiæ. Sed per scientiam medianam prævidet conditionatum, scilicet actum, & actionem correspondentem soli auxilio: ergo si in statu absoluto existit actus, & actio correspondens auxilio, & imperio non datur idem conditionatum, & corruit securitas scientiæ mediæ. Si prævidet actionem correspondentem auxilio, & imperio? Ergo decretum collativum auxilij non est regulatum scientia media de actione actus imperati, & conquequenter imperii non est necessitas consequens libertatem immediata-

diam imperati. Prob. conseq. hypothesis, sub qua prævidetur actio correspondens auxilio, & imperio non est hypothesis scientiæ mediæ: ergo decretum collatum auxilij non est regulatum scientia media. Prob. ant. hypothesis, sub qua prævidet actionem correspondentem auxilio, & imperio, est potestas proxima determinatè requisita ad actionem. Sed potestas proxima determinatè prærequisita ad hanc actionem, non est hypothesis scientiæ mediæ: quia hæc potestas includit imperium connexum cum actione: ergo. Prob mai. alias vera: hypothesis, sub qua videt imperium, est potestas proxima determinatè requisita ad imperium: ergo hypothesis, sub qua videt actionem, est potestas proxima determinatè prærequisita ad actionem. Vide plura lect. 3. de charitate. & de delusif. impugnando principium redundans.

SECTIO VI.

Solvuntur argumenta.

Obijc. 1. Non minus constitutus amor cum carentia odij: quam imperium cum actu

imperato. Sed libertas ad odium non constitutur per carentiam amoris: ergo libertas ad imperium non constitutur per carentiam imperij. Prob. min. quia potest dari libertas immediata contrarietas scilicet ad odium, & amorem. Resp. dist. mai. non minus, & diverso modo, conc. mai. non minus, & eodem modo, nego mai. & conc. min. nego conseq. Disparitas est; quia imperium connectitur cum actu imperato per modum principij præviè immediatè determinantis indifferentiam ad imperium, est resolvens indifferentiam ad imperium: auferens indifferentiam proximam ad imperium; & immutans hypothesis scientiæ mediæ, eam reddendo hypothesis necessariam: & cum libertas immediata ad imperium constitutatur per non esse præviè determinatam: per non esse præviè resolutam indifferentiam: per esse indifferentiam proximam, & hypothesis scientiæ mediæ: idèo libertas immediata ad imperium constitutur per carentiam imperij; scilicet vero amor non causat à priori carentiam odij: sed solum comitanter; quia libertas illa contrarietas est unum dominium, & una libertas, quod immediatè respicit amorem, & carentiam odij, aut odium, &

carentiam amoris. Vel, si velis, esse duas libertates, non est mirum duo dominia eiusdem agentis liberi esse talis conditionis, ut exercitium vnius comitanter, seu illativè solùm determinet exercitium alterius: quando alias constat, vnum exercitium esse connexum cum altero; quia libertati debet dari omnis independencia, quæ dari possit ab exercitijs alterius libertatis; non verò independencia, quæ dari non possit, vt diximus de creatura rebus belli.

49 Obij. 1. Voluntas potest impedi-
re imperium per libertatem, & potesta-
tem, quam habet ad actum imperatum,
& eius omissionem: ergo est immediatè
libera ad actum imperatum. Prob. antec.
Voluntas pro priori ad imperium habet
omnia constitutiva libertatis proximæ,
& potestatis proximæ sufficientis ad actū
imperatum: ergo. Prob. antec. quia pro
priori ad imperium datur voluntas, iudi-
cium indifferens ad actum imperatum,
vel saltem dari potest; datur præparatio
indifferens omnipotentiæ. Sed hæc sunt
omnia constitutiva libertatis proximæ
ad actum imperatum: ergo. Confirm. Pro
priori ad imperium voluntas non est an-
tecedenter necessitata ad actum impera-
tum,

etum, & antecedenter potest ponere omis-
sionem imperati incomponibilem cum
imperio: Sed qui potest impedire termi-
num connexionis, potest impedire funda-
mentum: ergo impediendo actum impe-
ratum per omissionem, potest impedire
imperium. Confirm. 2. His positis, volun-
tas potest ponere imperium, & actum
imperatum: & potest omittere utrumque:
& potest solùm ponere actum impera-
tum: Sed hoc est, esse immediatè libertam
ad imperatum; quia hac ratione est im-
mediatè libera ad imperium: ergo. Ex
quo sequitur, imperium est necesse etiam
consequentem respectu imperati: & non
postea auferre libertatem immediatas ad
imperatum: quia non potest auferre id,
quod supponit.

50 Resp. dist. mai. Voluntas potest
impedire imperium per libertatem re-
motam, & potestatem inadæquatam,
quam habet ad imperatum, concedo ant.
per libertatem proximam, & potestatem
proximam sufficientem ad imperatum,
nego ant. & suppositum. Ad prob. nego
ant. Ad prob. concessis duabus partibus
majoris; dist. tertiam. Datur præparatio
indifferens omnipotentiæ, præparatio
proxima ad imperium, & remota ad im-
pe-

peratum, conc. mai. datur præparatio in differens proxima ad imperatum, nego mai. & nego min. & conseq. Itaque libertas immediata ad imperium est libertas remota, seu libertas, & potestas inadæquata ad imperium: & cum per libertatem immediatam ad imperium detur potestas impediendi imperium: per libertatem remotam, libertatem, & potestatē inadæquatam ad imperium datur potestas impediendi imperium; non verò datur potestas impediendi imperium per libertatem proximam ad imperium; quia cum hæc libertas proxima constituantur per parentiam imperij: quia constituitur per non esse præviè immediatè determinatam ad imperium: per non esse præviè immediatè resolutam eius indifferentiam proximam: per esse indifferentiam proximam ad imperium: per esse hypothesim scientiæ mediae: in qua non potius videatur imperatus, quam parentia imperati, pro priori ad omissionem liberam imperati, supponitur impedimentum imperium. Similiter præparatio omnipotentiæ ad imperium est præparatio remota ad imperium; non verò est præparatio proxima indifferentis ad imperium: quia hæc non existit, donec existant reliqua omnia

con-

que impossibilitas, si daretur esset necessitas inevitabilis certior consensus; & possiblitas consensus non constituit libertatem ad consensum similiter parentia omnis decreti collativi auxiliij est necessitas antecedens parentiæ consensus, & decretum collativum auxiliij non constituit libertatem consensus: alias quando auxilium daretur unicè per decretum collativum connexum, hoc decretum constitueret libertatem; quia est parentia formalis nullius decreti erga auxilium; ergo parentia prædeterminationis non constituit libertatem.

24. Resp. concessa 1. parte: quia præ definitio, decretum collativum connexum, complexum ex scientia media, & auxilio, non auferunt libertatem adhuc illativè nego secundam partem: quia quodvis principium connexum proxime influens, & si singulatur redundans, aulert formalites libertatem, & immutat hypothesis: sicut quodvis principium proximè, indifferentis redundans immutat hypothesis, ut diximus disp. 6. de Iustifi. Unde tale principium vocatur redundans: quia non est necessarium, ut detur potestas proxima ad consensum; non verò quia detur simul libertate ad consensum regulatum

X

per

per scientiam medium de consensu; quia iudicamus hoc esse impossibile: cum per eius adventum immutetur hypothesis, sub qua prævisus erat consensus, & non aliter immutatur per adventum principij connexi, quam redendo hypothesis connexam, quæ non est hypothesis scientiæ mediae: quæ ratione iudico carentiam formalem omnis principij influxivi immediatè connexi constituere libertatem: quia libertas est potestas proxima non aligata, non determinata, non connexa, non incompatibilis proximè cum utroque extremo. Hec ibi.

25 Sed quidquid sit de hoc: Est magna disparitas respectu prædeterminationis: quia illud principium connexum redundans non aufert libertatem illative, nec constituit libertatem carentiam illativa talis principij iuxta dictos Authores; & iuxta omnes nostros carentia salte illativa prædeterminationis constituit libertatem: quia prædeterminatione saltem illativa aufert libertatem Hinc intedimus, carentiam formalem prædeterminationis constituere libertatem: quia prædeterminatione cum sit alligatio immediata, antecedens, & inevitabilis & similiter conexa cum consensu: aufert formaliter liber-

tatem, & consequenter aufert formaliter aliquod constitutivum libertatis; & nihil aliud aufert formaliter nisi suam carentiam: quod autem ex hoc capite auferat formaliter libertatem, suadetur: quia moralis connexio immediata, antecedens, & inevitabilis cum consensu aufert formaliter libertatem moralem. Maior inclinatio immediata, antecedens, & inevitabilis ad unum extremum, aufert formaliter libertatem esse in equilibrio: ergo connexio metaphysica immediata antecedens, inevitabilis, aufert formaliter libertatem. Nihil simile est in impossibilitate consensus, dato, quod impossibilitas, & possibilitas opponantur contradictione: quia impossibilitas formalis consensus non se haberet ex parte actus primi, non esset impossibilitas immediata antecedens, non impossibilitaret consensum formaliter extrinsecè, qualiter impossibilitas carentia necessitas formalis immediata antecedens, & inevitabilis ad consensum, & ideo non est cur possibilitas consensus constituat potestatem proximam ad consensem.

26 Neque nos arguimus sic. Prædeterminatione, quæ est possibilis, si existat, existit pro priori ad actum: ergo si carentia existit, existit pro priori ad actum, &

carentiam: Sed arguimus sic: carentia necessitatis formalis immediate antecedentis, & inevitabilis, si existat, existet priori. Sed carentia prædeterminationis est carentia necessitatis possibilis immediate antecedentis, & formalis: ergo si existat existet priori. Et similiter arguimus sic. Carentia prædeterminationis se habet in signo apto ad constituendam libertatem: quia cum non sit effectus libertatis, & iuvet suo modo ad carentiam consensus, saltem se habet comitanter cum libertate: quod autem se habet in signo apto ad constituendam libertatem adhuc dato, quod sine illa darentur omnia constitutiva sufficientia ad libertatem, saltem aliquando constituet libertatem, sicut eam constituunt cognitiones indiferentes supervenientes cognitioni sufficienti ad constituendam libertatem. Nec prioritas formæ videtur ad rem.

1. Quia prioritas formæ respectu materiæ est impossibilis: & non est impossibilis prioritas prædeterminationis respectu consensus.
2. Quia datur medium inter esse causam formæ, & esse causam eius carentiæ: cum Petrus non sit causa Dei, neque Angeli; & carentia Petri non sit causa Dei, neque Angeli; at verò sicut non datur medium

inter esse causam consensus, quod necessitas formalis sit causa, alligatio formalis sit causa, & quod libertas, quam dicis carentiam necessitatis, & alligationis formalis, sit causa: ita dicimus, non dari medium inter prædeterminationem esse causam consensus, & carentiam prædeterminationis esse causam, quia prædeterminationis est necessitas formalis.

27 Dices: Libertas est quid positivum, & carentia formalis prædeterminationis est quid negativum. Sed nihil positivum constituitur per negativum: ergo. Resp. dist. mai. Libertas est conceptus positivus inadæquate, concedo mai. adæquate, nego, & dist. min. nego conseq. Absolutè tamen loquendo libertas dicitur conceptus positivus: quia constitutiva positiva prævalent in denominando: sicut homo dicitur absolutè corporeus, quia in ordine ad hanc denominationem prævalet materia: & dicitur absolutè sensibilis, & rationalis, quia in ordine ad hanc denominationem prævalet anima: rigorosè tamen est inadæquate corporeus, & inadæquate sensibilis, & spiritualis.